

УДК 619:614.23(477.42)

А.С. Жиліхівський

Нач. управління ветеринарної медицини Житомирської області

ДОСЯГНЕННЯ І ЗАВДАННЯ СЛУЖБИ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ ЖИТОМИРЩИНИ

В області нараховується 287 установ державної ветеринарної медицини, в яких, згідно зі штатом, працюють 940 ветеринарних спеціалістів, в т. ч. 697 лікарів ветеринарної медицини, але 53 посади лікарів є вакантними.

В своїй повсякденній роботі спеціалісти ветеринарної медицини керуються Законом України "Про ветеринарну медицину", Указами Президента України від 22 березня 2001 року "Про невідкладні заходи щодо забезпечення стабільної епізоотичної ситуації в Україні" та від 19 жовтня 2005 року "Про невідкладні заходи щодо запобігання занесенню і поширенню високопатогенного грипу птиці", Постановами Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, документами Державного департаменту ветеринарної медицини тощо.

Управлінням ветеринарної медицини здійснюється контроль за державними програмами з губчастої енцефалопатії, сказу, туберкульозу сільськогосподарських тварин, які розроблені до 2010 року. Проводиться контроль за виконанням комплексних планів з профілактики антропозонозних інфекцій, зокрема лейкозу, лептоспірозу, "свірки", пташиного грипу.

На сьогоднішній день епізоотична ситуація в області контролювана, виважена, але тривожна.

Протиепізоотична робота проводиться спеціалістами ветеринарної медицини згідно з "Планом протиепізоотичних заходів на 2007 рік".

В структурі валової продукції сільського господарства тваринництво займає 46 % від загального виробництва.

В усіх категоріях господарств області станом на 01.01.2007 року утримувалося 330,5 тис. голів великої рогатої худоби, в тому числі 197,1 тис. голів корів, 204,5 тис. голів свиней та 5420 тис. голів курей.

В сільськогосподарських підприємствах до рівня минулого року маємо збільшення поголів'я свиней на 9,3 тис. голів, а поголів'я ВРХ скоротилося на 15,8 тис. голів, в т. ч. корів – на 8,6 тис. Найбільше зменшилося поголів'я худоби в сільськогосподарських підприємства Андрушівського, Радомишльського та Житомирського районів.

Всіма категоріями господарств за 2006 рік вироблено 727, 9 тис. тонн молока, що на 4, 0 тис. тонн менше минулорічного показника.

В сільськогосподарських підприємствах на 1 корову надоєно 2486 кг молока, не дивлячись на зріст продуктивності на 91 кг; через скорочення поголів'я корів валове виробництво молока скорочено на 11,7 тис. тонн.

Покращення продуктивності корів досягнуто в Попільнянському, Ружинському, Брусилівському районах, де на 1 корову надоєно більше 3,5 тис. кг молока. Проте в однакових умовах у господарствах Любарського і Чуднівського районів надій склав до 2 тисяч кг молока на корову. Низькими лишаються показники продуктивності худоби та свиней на вирощуванні та відгодівлі: середній приріст великої рогатої худоби склав 347 г, свиней – 328 г, що значно нижче за технологічні норми.

Значна увага управлінням ветеринарної медицини приділялась зберіганню, перевезенню та використанню біологічних препаратів.

Не можна сьогодні обійти питання паразитарних хвороб, які дають про себе знати; це, зокрема, фасціольоз, діктіакульоз, гемоспориозидози.

Протягом року за рахунок державного бюджету область отримала антигельмінтиків на суму 183,6 тис. грн. і препаратів для купання тварин на 302,7 тис. грн., але це не задовольняє потреби.

Позитивно це питання вирішується в Овруцькому, Коростенському, Баранівському і Бердичівському районах, де кошти для закупки дегельмінтизаційних препаратів виділено з місцевого бюджету.

Ми розуміємо, що суть проведених ветеринарних заходів полягає в збільшенні надоїв, покращенні якості продукції, продовженні терміну експлуатації тварин.

Профілактика незаразних захворювань залежить від рівня годівлі, догляду та умов утримання того чи іншого виду тварин і належного ставлення до цього питання керівників та спеціалістів господарств.

На стан збереження та відтворювальну здатність маточного поголів'я негативно впливає і те, що в значній кількості господарств відсутня мінеральна підгодівля, моціон, чергування тваринників в нічний час для прийому новонародженого приплоду та своєчасної його першої годівлі.

Забули ми про підгодівлю хвоею, в більшості господарств відсутня сіль, адже це – фундамент кістяка не тільки у новонародженого молодняка, а й у дорослого поголів'я.

Велика увага приділялася відтворенню стада, профілактиці та лікуванню гінекологічних захворювань, осіменінню тварин. Протягом року було проведено 24 семінари, в яких взяли участь 182 ветспеціалісти усіх категорій та 73 техніки штучного осіменіння. Але результати з відтворення не зовсім втішні. Отримано лише 76 телят на 100 корів, це на 3 голови більше проти 2005 року, але були роки, коли отримували по 91 і більше.

Проблемні питання служби ветеринарної медицини

Поряд зі здійсненням постійного ветеринарного контролю та нагляду щоденно проводяться профілактичні та лікувальні заходи, проте ветеринарна служба має проблемні питання, які потрібно вирішувати:

1. Кадрове питання – закріплення спеціалістів ветеринарної медицини на місцях, зменшення їх плинності та забезпечення належною заробітною платою.

2. Не повною мірою вирішено забезпечення установ ветеринарної медицини області технікою для проведення дезінфекції.

3. Забезпечення господарств усіх форм власності необхідними протипаразитарними засобами захисту тварин.

4. Оснащення державних лабораторій ветеринарної медицини новим обладнанням.

Висновки

1. Не допустити на територію області гостроінфекційних захворювань.
2. Виконати профілактично-протиепізоотичні плани в повному обсязі.
3. Забезпечити недопущення на територію області високопатогенного грипу птиці.

4. Оздоровити 9 неблагополучних пунктів від лейкозу.

5. Постійно здійснювати належний контроль за ввозом та вивозом племінних тварин, продукції тваринного та рослинного походження, а також постійно тримати в полі зору якість та безпеку продукції на ринках.

6. Забезпечити державні лабораторії ветсанекспертизи необхідним обладнанням.

7. Разом з іншими структурами призупинити спад поголів'я в господарствах різної форми власності.

8. Налагодити високий рівень сервісного обслуговування тварин.

9. Збільшити вихід приплоду і зменшити загибель тварин в господарствах різної форми власності.

10. Постійно підвищувати фаховий рівень спеціалістів ветеринарної медицини.

11. Збільшити надходження позабюджетних коштів.